

ՀԱՅԱԼԻԱՆ ՎԱՆԻՔԵՐ

ՍԵՒԱՆԱՅ ՎԱՆԻՔ

ՏԵՂԱԿՐՈՒԱԿԱՆ. — Անահայ վանքը հառատառաւած էր Անան կղզիին վրայ, որ կը գտնուի Գեղամայ լիճին արևմտահան ափին մօս: Աներ երեք եկեղեցիներ, Ա. Առատառածնիր, Ա. Առաքելոց, և Ա. Կարապետի նույիրուած:

ՊԱՏՄՈՒԱԿԱՆ. — Անահայ վանքին պատմութեան հնագոյն շրջանի մասին հաստատ տեղեկութիւններ զրեթէ չկան: Ինձերորդ զարու երերորդ կեսին է որ կը չինուին զոյգ մը եկեղեցիներ, և ճգնաւորական կենցաղի նույիրուած անձեր կը փութան հօն, ապրելու ազօթքի և ապաշխարութեան խստակրօն կեանք մը: Երևան արդիւուած էր մտնել այնուեց: Այդ արգելքը վերցուցած է Երեսէ Աշտարակեցի Կաթողիկոսը 1848ին (Ազգ. Հանգէս, մէջ, էջ 53, 65): Անանի վանահայրերէն չառերուն անունները հստած են մեզի, մենք կ'առնենք նշանաւորները միայն:

1. — Մատոց Վ.րդ. Եղիշվարդեյի, 874—897. — Արևելաց Մարիամ արիկոնջ ձեռնարկութեամբ գտնաք մը կը հստատէ Անահայ կղզիին վրայ և կը չինէ զոյգ մը եկեղեցիներ, Ա. Առաքելոց և Ա. Առատառածնին նույիրուած (874): Նշանաւոր կը հանդիսանայ իր խստամբեր կենցաղավ: Գեղորդ Պառնեցի Կաթողիկոսին մահէն ետք: 897ին, կ'ընտրուի Կաթողիկոս, բայց եօթ ամիս միայն պաշտօնավարելէ ետք կը վախճանի և կը թաղուի Գառնի: Իր աշակերտներէն ծանօթ են Մատվանոս երօնաւոր և Յով-

հանձէս կ'թզ: Պատմաբան: Մաշտաց եղիքարդեցի զրական զիմուաւոր աշխատանքնէ և Մաշտաց զրքի կազմութիւնը:

2. — Անդրանիկ Սեւանցի, 969. որ յիշեալ թուականին Կաթողիկոս Ծարուեցան երկու տարի միայն պաշտօնավարեց, ու վախճանեցաւ 971ին: — Կիրակոս, էջ 49:

3. — Անդրանիկ Սեւանցի, 990—992. — Այս վերջին թուականին կ'ընտրուի Կաթողիկոս և մաս երեք տասնամեակ պաշտօնավարելէ ետք: 1019ին կը հրաժարի ձերաթեան պատճառու, և կը վախճանի 1022ին:

4. — Անդրանիկ Վ.րդ. Սեւանցի, 1044. — Մատթէոս Առնայիցի կը յիշէ զինքը այդ ժամանակի երեսի վարդապետներուն շարքին (էջ 215): Իսկ Գրիգոր Մագիստրոս, անոր ուղղած իր մէկ թուզթին մէջ (իի), զայն կը պահնացնէ ոգերակաւար բոլոր ճիշտարանի Արամեան սպազինս (էջ 66—7) յայտարարելով:

1176 թուրին, Քուրդ իշխանի հրաժանով, Յագհաննէս հիւս կը շինէ Առաքելոց եկեղեցոյ արեմանան քանզակազարդ զուռը: — Ազգ. Հանգէս, մէջ էջ 73:

5. — Դանիէլ Վ.րդ. Սեւանցի, 1451—1464. — Արդի Կարապետ Բահանայի: — Յիշտ. մէջ. Գարի, Բ. Մասն, էջ 4, 156: 214: Աւելի ետքը հաչակուած իրեն ոմէծ հանարք, սահեղերալոյս և քաջ բարունապետու, և այդն: — Եսոյն, էջ 315, 429:

6. — Ներսէ Արհեպիսկոպոս, 1465—1486. — Եղրարդի Անանցի Գանիէլ Վարդապետի: 1486 թուրին, Գանիէլ Վարդապետի հրաժանուով, Ներսէ Եպիսկոպոսի աշակերտ Արքահամ կը շինէ Առաքելոց եկեղեցոյ հարաւոյին վայտեայ զեղաքանզակ զուռը: — Ազգ. Հանգէս, մէջ, էջ 60, 72—3, 79: Անահիտ, 1932, Յնը.՝ Յնա: էջ 26: Յիշտ. մէջ. Գարի, Բ. Մասն, էջ 396:

Բաջ պատուէր առեալ ի Տեառնէ սուրբ առաքելոցն,
մի ումեր յայտնէր բզմեսիլդ զի չեւ է ժամանակ:
Մինչ ես ի մեռելոց յառնեմ ըզձիկ կենդանազործեմ,
կենացունարեր բարոզ ընդ ձեզ յաւիտեան:
Քրիստոսի փրկչին միշտ վայելէ փառը իւ պատիւ,
ընդ Հաւը իւ Հոգւոյն այժմ յաւիտեանս յաւիտեանից:
Ե. ԵՊԱ. ՄԱՐԱԿԱՆ

7. — Կարտապես Եպիսկոպոս, 1620 թույն կը վերանորոգէ Վանքը և կը վերտաղմէ միաբանութիւնը. — Ազգ. Հանդէս, Ժէ., էջ 60:

8. — Մխիթար Վարդապետ, 1654. — Իր վաճառայրութեան չրջանին Թիֆլիսեցի Զիթախան եղբայրներ, Սուլխան, Զար և Զօրապ, նորոգել կու տան Առաքելոց Եկեղեցին. — Ազգ. Հանդէս, Ժէ., էջ 61, 80, 81:

9. — Բարսեղ Վարդապետ, 1658. — ձամբայ բանաւու Նպատակով ստոր կուրած պահուն ծովասոյզ եղած է չորս ընկերներով հանդերձ. — Ասմ. Անհցի, էջ 180:

1714 թույն կը նորոգուի Ա. Կարապետ Եկեղեցին. — Ազգ. Հանդէս, Ժէ., էջ 73, 80:

10. — Մատիրոս Վարդապետ, 1740. — Նորոգել կու տայ Ա. Աստուածածինի տաշարը. — Նոյն, էջ 61, 81:

11. — Յովհաննես Վարդապետ, 1763—1770, «որոյ յիշարութեամբն ձեռազիր զրքերը թափուել են ծովը, որ Միմէսն Կաթողիկոսի յանդիմանութիւնը չը լսի, զրքերի անխնամ պահելոյ համար» (Դեղաբքունի, էջ 134): Այս ցոււալի գեղքը պատահած է 1763ին (Նոյն, էջ 125):

12. — Անգիս Վ.րդ. Ասկանապատցի, 1807—1826. — Իր ժամանակ Վանքի միաբանիներն են եղած և վարդապետ և և սարկառագ: Մխիթար Շամքորեցի վարդապետը հաւաքած է բաւական զրքիր: Վանքը ունեցած է նշանաւոր արցելուներ, ինչպէս Մորիէ, Քէր—Բորտըր, Ալիսվալու, Կալին. — Ազգ. Հանդէս, Ժէ., էջ 63—4:

13. — Յովհաննես Վ.րդ. Անգանապատցի, 1826—1839. — Նորոգել տուած է Ա. Աստուածածինի Եկեղեցւոյ տանիքը, և շինել տուած է քանի մը սկսնակներ. — Ազգ. Հանդէս, Ժէ., էջ 64, 82: Գեղարքունի, էջ 134:

14. — Յարութիւն Վ.րդ. Մարզանանց, Ելրակեցի, 1861—1869. — Գեղարքունի, էջ 134, 402: Ազգ. Հանդէս, Ժէ., 66:

15. — Կարապետ Վ.րդ. Բիւլիթիւնն, 1869—1892. — Ազգ. Հանդէս, Ժէ., 66—7:

16. — Անգիս Յովո. Փիլիպինն, 1895—1911. — Իր վաճառայրութեան չրջանին Ասմի Վանքին ձեռազիրները կը միխա-

զրուին իջմիածին (1911), առանձին պահանի մէջ պահուելու համար. — Ազգ. Հանդէս, Ժէ., 67—8: Արարտ, 1911, էջ 619, 968:

ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ. — Ու անայ Վանքը առաւելապէս ճգնազարան կեանք վարող միաբաններու յատուկ վայր մը ըլլալուն, մշակութային գործիչներ չեն ծազկած այնտեղ: Կրնանք յիշել հետեհաւները միայն:

Ո. — Գանիէլ Արդ. Սիւանցի, 1451—1498, որդի Կարապետ Քահանայի և ուսուցիչ Յորդանան Վարդապետի. 1451ին օրինակած է Մելիք. Մատրենու Գր. Տաթեւցույ. — Ցիշտ. Ժե. Դարի, Բ. Մասն, էջ 4, 214, 396, 429: Անահիտ, 1932, Յեր. — Ցիշտ, էջ 35, 36:

Բ. — Աստուածատուր Երեւանցի, 1814ին օրինակած է Մելիք. Սալբոսաց՝ Ն. Լամբրունցույ, Եփրեմ Կաթողիկոսի հրամանով: — Գեղարքունի, էջ 405:

Գ. — Անտոն Արդ. Տփղիսեցի, Գրիչ, 1828—1835. — Օրինակած է հետեհաւները, ստոր գրով:

1. — Մելինուրիւն Ձնզամանինի, Կ. Աւագիստիք. Պրգմ. Ղուկաս Վրդ. Ետրբերդցի, համառօտող Պօղոս Վրդ. Աղրիանուպունցի, 1828ին. — Գեղր., էջ 404—5:

2. — Մելինուրիւն Երզոց Երզոյն, Յաղը Վրդ. Կայինեանի, 1833ին. — Նոյն, էջ 405:

3. — Մելինուրիւն Խայիայ, Գեղր Վարդապետի Մկնացույ, 1833ին. — Նոյն, էջ 406:

4. — Աղբիւր Բացեալ, Բերդումհանցի, 1835ին. — Նոյն, էջ 395:

Գ. — Մանուէլ Վրդ. Կիւմիւշանցի, 1830ին զրած է Պատմուրիւն Անտանայ Վանձին (Գեղր., էջ 134, 151, 409): Տղուած է Էջմիածին, 1871ին:

Ե. — Յարութիւն Վրդ. Մարգանեանց, 1855ին օրինակած է մէկ Կանոնագիրք, չեղազիր. — Գեղր., էջ 402:

Զ. — Ասմակ Վրդ. Ամասունի, 1892ին կազմած է Անձնայ Վանքին Զեսազրաց Յուցուկը. Հրամանաւ Արնոպի: Այդ ժամանակ Ասմակ մէջ կային 108 ձեռազիրներ. — Նոյն, էջ 128, 395:

Ն. Եզիլ. ՄԲՈԱԿԱՆ